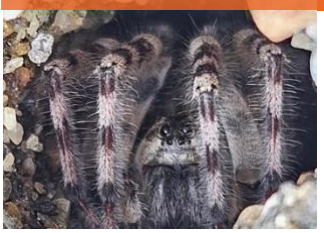
Skjøtselsplan for Vikaengene, Selbu kommune, Trøndelag fylke

Balanse mellom bruk av området til friluftsliv og bevaring av naturmangfoldet

Madlaina Bichsel og Solfrid H. L. Langmo

Biofokus rapport 2026–007

Skjøtselsplan for Vikaengene, Selbu kommune, Trøndelag fylke

Forfattere: Madlaina Bichsel og Solfrid H. L. Langmo

Publisert: 30.01.2025
Antall sider: 40 sider
Publiseringstype: PDF med aktive lenker

Oppdragsgiver: Selbu kommune

Sted: Vikaengene

Tilgjengelighet: Dokumentet er offentlig tilgjengelig

Rapporten refereres som: Bichsel, M. og Langmo, S. H. L. 2026. Skjøtselsplan for Vikaengene, Selbu kommune, Trøndelag fylke. Biofokus rapport 2026-007. Stiftelsen Biofokus. Oslo.

Forsidebilder: Sandstrand Vikaengene, blikk nordover / busker og blomster langs Selbustien / Stor elvebreddedderkopp / Humlebille på blåknapp / Sandstrand med blåknapp. Foto: S. H. L. Langmo og M. Bichsel, august 2025.

Biofokus rapport 2026–007
ISSN 1504-6370
ISBN 978-82-8449-599-6

Biofokus

Gaustadalléen 21
NO-0349 OSLO
Org.nr: 982 132 924
post@biofokus.no
www.biofokus.no

Forord

Denne skjøtselsplanen er for et område med åpen flomfastmark og et mye brukt friluftslivsområde på Vikaengene i Selbu kommune. Det er utarbeidet av Biofokus på oppdrag fra Selbu kommune. Planen gir faglig funderte anbefalinger for restaurering og skjøtsel av en lokalitet med store naturverdier og høyt besøkstrykk. Grunnlaget for planen er feltbefaringer samt dialog og informasjonsutveksling med oppdragsgiver.

Rapporten innledes med en beskrivelse av naturgrunnlaget og dagens bruk av området. Videre formuleres mål for forvaltning av lokaliteten, samt hvordan disse kan nås gjennom anbefalte og nærmere beskrevne restaurerings- og skjøtselstiltak. Denne delen utgjør det konkrete planverktøyet for den som skal planlegge og utføre det praktiske arbeidet i lokalitetene.

Vi håper at tiltakene i denne skjøtselsplanen vil kunne bidra til en bærekraftig forvaltning av naturverdiene og samtidig styrke lokal forankring, eierskap og stolthet i lokalbefolkningen knyttet til de betydelige naturverdiene som finnes rett ved dens populære badeplass.

Skjøtselsplanen inneholder per i dag en katalog med foreslåtte tiltak. Hvilke tiltak som skal gjennomføres, og hvordan disse eventuelt skal utformes og prioriteres, forutsetter videre diskusjon og avklaringer i samarbeid mellom tiltakshavere, grunneiere, forvaltning og fagmiljøer.

Biofokus takker oppdragsgiveren Erik Brenna/Selbu kommune for samarbeidet om planen.

Koppang, 30.01.2026

Madlaina Bichsel

Vikaengene. Bildet er tatt ganske langt nord med blikk sørover. Foto: M. Bichsel, 2025.

Innhold

1 Innledning 6

1.1 Hensyn og prioriteringer 8
1.2 Bruken av området 9
1.3 Gjennomførte skjøtselstiltak 12
1.4 Artsmangfold og eventuelle observerte endringer 13

2 Mål for skjøtselsplanområdet 16

2.1 Engangstiltak 18
2.2 Skjøtselstiltak (tiltak som gjentas årlig 22
2.3 Oppfølging av skjøtselsplanen 26

Kilder 28

Vedlegg A Bilder 29

Vedlegg B Lokalitetsbeskrivelse i Naturbase og artslister 36

Vedlegg C Tiltakslogg, grunneiers/brukers notater 39

Skjøtselsplan for lokalitet Vikaengene

Grunneier: ?

Ansvar skjøtsel: Selbu kommune?

Dato utarbeiding av 1.skjøtselsplan: 20.01.2026 **Dato befaring (1.skj.pl.):** 12.08.2025

Kontakt med grunneier/bruker (telefon, befaring, epost mm):
Møte med Erik Brenna fra Selbu kommune den 11.08.2025. Mailkontakt deretter.

Første skjøtselsplan utformet av: Biofokus v/ Madlaina Bichsel

Firma: Biofokus

UTM sone planområde: 32 W

Nord: 7012374

Øst: 600817

Gnr./bnr.: 11/9/1, 11/9, 11/24, 11/23, 11/1/1, 8/6/13, 133/2/1, 132/2/1, 132/3/1, 132/1/2, 136/1/1, 136/2/3

Areal 123,7 daa

Areal Naturtypelokaliteter (innenfor undersøkelsesområde): ca. 98 daa

Naturbase-ID og -navn: BN00039752, Vikaengene, Åpen flomfastmark **Lokalitetsverdi:** A – svært viktig

Naturbase-ID og -navn: BN00039753, Selbu travbane NNØ, Mudderbank – rik utforming **Lokalitetsverdi:** A – svært viktig

Del av verneområde: nei

Del av statlig sikrede friluftsområder: ja, Vikaengene

1 Innledning

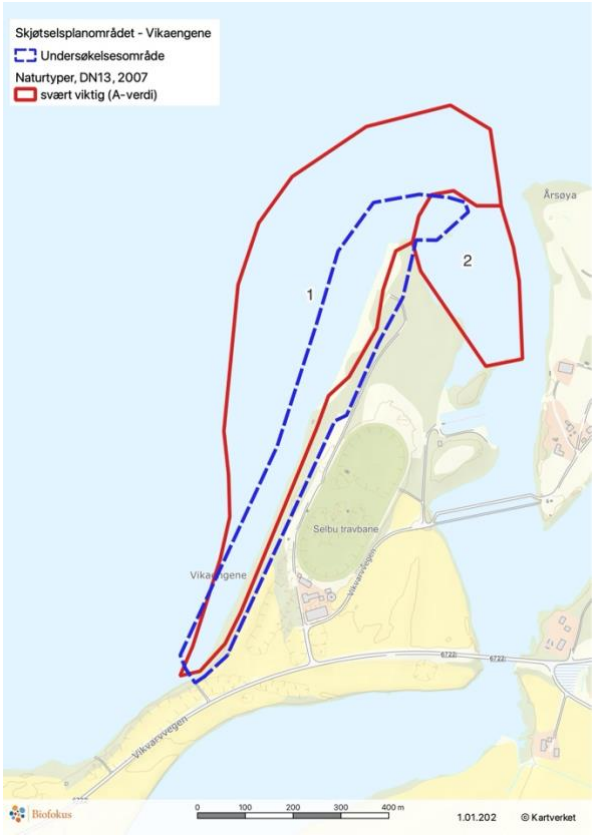
Vikaengene omfatter sandstranden sørvest for Neas munning i Selbusjøen (Figur 3). I tillegg til sandstranden kommer partier med vegetasjon (blomsterstripe, busker og skog) som ligger på landsiden bak stranden. Sandstranda er bygget opp av elvesedimenter fra Nea, og formet gjennom samspillet mellom elva, vinderosjon og stor bølgeaktivitet fra Selbusjøen. Ved lav vannstand er delen med ren sandstrand anslagsvis godt over 100 m bred. På et flyfoto fra 2007 (norgeibilder.no) var bredden av sandstranda på rundt 250 meter på det tykkeste.

Berggrunnen i østenden av Selbusjøen er dominert av fyllitt (NGU, 2025a), en lett forvitringsbart, svak kalkrik bergart. Løsmassene er i all hovedsak dominert av fluviale avsetninger (NGU, 2025b). Området befinner seg i den sørboreale vegetasjonssonen (SB) og i svak oseanisk vegetasjonsseksjon (O1) som står for et klima med kjølige sommer og milde vinter (Hoem, 2017).

Skjøtselsplanområdet er sammensatt av tolv ulike eiendommer. Figur 1 viser skjøtselsplanområdet med eiendomsgrenser. Området er siden 2012 en del av en statlig sikrede friluftsområde (FS00002546) og det er delvis tilrettelagt for besøkende.

Figur 1: Skjøtselsplanområdet Vikaengene omfatter sandstranden og nærmeste skogen i et hyppig besøkt friluftsområdet. Området er sammensatt av tolv ulike eiendommer.

Figur 2: Skjøtselsplanområdet og naturtypelokaliteter, kartlagt i 2007. Lokalitet 1 omfatter Åpen flomfastmark *og lokalitet 2* Mudderbank – rik utforming. *Begge lokaliteter er vudert som svært viktige (A-verdi).*

Området er hyppig brukt av lokalbefolkningen, særlig om sommeren som badestrand. Flere fasiliteter er satt opp de siste årene for å gjøre stranden attraktivt og samtidig holde rent. Mer om bruk av området i kapittel 1.2.

I følge Naturbase (Miljødirektoratet, 2026) ligger to naturtypelokaliteter fra 2007, kartlagt etter DN13-metodikken, delvis innenfor skjøtselsplanområdet (124 daa) (Tabell 1). Rundt trefiredeler (90 daa) av undersøkelsesområdet er dekket av lokaliteten *Vikaengene* (BN00039752) som omfatter *Åpen flommark* med verdien *svært viktig - A* (nr.1 i Figur 2). I tillegg består nordtuppen (knapt 8 daa) av en annen naturtypelokalitet. Lokaliteten *Selbu travbane NNØ* (BN00039753) omfatter naturtypen *Mudderbank – rik utforming* og er også vurdert som *svært viktig* (nr. 2 i Figur 2). Området er ikke naturtypekartlagt etter 2007.

Naturtypen *åpen flommark* klassifiseres etter dagens kartleggingsmetodikk (Miljødirektoratets instruks (MI)) som *sørlig rik åpen flommark på finsubstrat* og er vurdert som sårbar (VU) i henhold til rødliste for naturtyper 2025 (Artsdatabanken, 2025). *Mudderbank – rik utforming* tilsvarer i rødlistekategorien *sørlig grunn, moderat eller svært kalkrik sedimentbunn i innsjø*, og er også vurdert som sårbar (VU) (Artsdatabanken, 2025). Begge naturtypene er avhengige av regelmessige forstyrrelser, som endrende vannstand og flomhendelser, for å opprettholde sin karakteristiske vegetasjon og struktur. På grunn av vassdragsregulering og flomforbygging i Nea og Selbusjøen er dynamikken og sesongbestemte endringer i vannstanden sterkt redusert og endret over de siste hundre år. Dette har ført til gjengroing og reduksjon i utbredelsen av disse forstyrrelsesavhengige naturtypene.

Figur 3.Skjøtselsplanområdet (blå stiplet linje) Vikaengene ligger ved munning av Nea sør for Selbu sentrum. Kartgrunnlag: Kartverket

Tabell 1. Naturtypelokaliteter i skjøtselsplanområdet ved Vikaengene kartlagt etter DN13-metodikken i 2007. Lokalitetene vises i Figur 2.

Lokalitet	**Naturtype**	**Verdi**	**Areal** **(innenfor skjøtselsplanområdet)**
BN00039752 - Vikaengene	Åpen flommark	Svært viktig (A-verdi)	251 daa (90 daa)
BN00039753 - Selbu travbane NNØ	Mudderbank – rik utforming	Svært viktig (A-verdi)	56 daa (8 daa)

1.1 Hensyn og prioriteringer

De hensyn og prioriteringer som danner grunnlaget for denne skjøtselsplanen er basert på gjennomgang av tilgjengelig informasjon om området (Artsdatabanken & GBIF Norge, 2026; Brenne et al., 2006; Miljødirektoratet, 2026; Olberg et al., 2008; Reiso & Olsen, 2007). I tillegg er punktene utarbeidet etter dialog med Selbu kommune, og også basert på eget feltarbeid i forbindelse med sammenstilling av eksisterende kunnskap om naturmangfold langs Selbustien (Bichsel & Langmo, 2025). Dette har resultert i følgende punkter:

- Stor populasjon av den sterk truete (EN) edderkopparten stor elvebreddedderkopp (*Arctosa cinerea*). Populasjonen befinner seg i all hovedsak i to delarealer, en i nord og en i sør i skjøtselsplanområdet. Begge delområdene er viktig å opprettholde. Edderkoppen har behov for en del elementer (f.eks. drivved, buskekratt m.m.) som er viktig å bevare.

- Blomsterrike (nektarrike) vegkanter langs Selbustien har en viktig funksjon for mange arter.

- Sandstranden er en hyppig besøkt badestrand og generelt godt besøkt friluftsområde. Tilgangen skal opprettholdes også i framtida. Fasiliteter skal tilrettelegge for lav terskel opplevelser i naturen og samtidig sikre og bevare en levedyktig og stor bestand av stor elvebreddedderkopp, samt bevare andre store naturverdier langs stranden.

- Stier ned til stranden bør legges der de allerede finnes, det vil si der det allerede er synlig mest tråkk per i dag.

- Forekomsten av fremmedarter (gjelder særlig rynkerose og hagelupin) skal være under kontroll og fjernes etter hvert som de oppdages.

1.2 Bruken av området

Området har trolig vært brukt til bading og friluftsliv over lang tid, i tillegg til at det har vært drevet jordbruksdrift her, noe som blant annet kommer tydelig fram på gamle foto fra området. På gamle flybilder (Digitalt museum, 2026; Nasjonalbiblioteket, Nettbiblioteket, 2026). Blant annet finnes det bilder som viser at store deler av Årsøya har vært dyrka opp. Ut fra de bildene som finnes, er det også grunn til å tro at eventuelle forekomster av starr og gras i bukter og viker har vært slått til fôr og/eller at områdene ned mot Selbusjøen har vært beita. Også navnet, Vikaengene, kan henspille på bruk av området til slått eller beite.

Først på 1900-tallet ble Selbusjøen regulert, og senere er også Nea regulert gjennom en lang rekke reguleringstrinn (NVE, 2026). Dette har som nevnt hatt omfattende innvirkning på hele vassdraget inkludert Vikaengene. Dette er vider omtalt blant annet i (Tydal kommune et al., 2025). Her kommer det blant annet fram at både dammer, barrierer og vannstandsendringer som følge av reguleringene er med på å påvirke den økologiske tilstanden i vassdraget.

I 2012 ble Vikaengene offisielt registrert som statlig sikra friluftslivsområde, som skal sikre tilgjengeligheten for allmenheten. Siden har det blitt satt opp ulike fasiliteter som gapahuk, toaletter, grillplass og utendørs treningsanlegg (Figur 5, Figur 6 og Figur 7). I 2020 åpnet dessuten Selbustien som går langs hele skjøtselsplanområdet på landsiden, innenfor buskvegetasjonen og skog. Dette har ført til at langt flere enkelt kan benytte området, da stien er opparbeidet med grus og pukk. Figur 4 viser kart over området med eksisterende fasiliteter, forekomster av fremmedarter, samt et forslag for en ytterlige besøker-toalett (mer om den i kapittel 2.1, tiltak nr. 4).

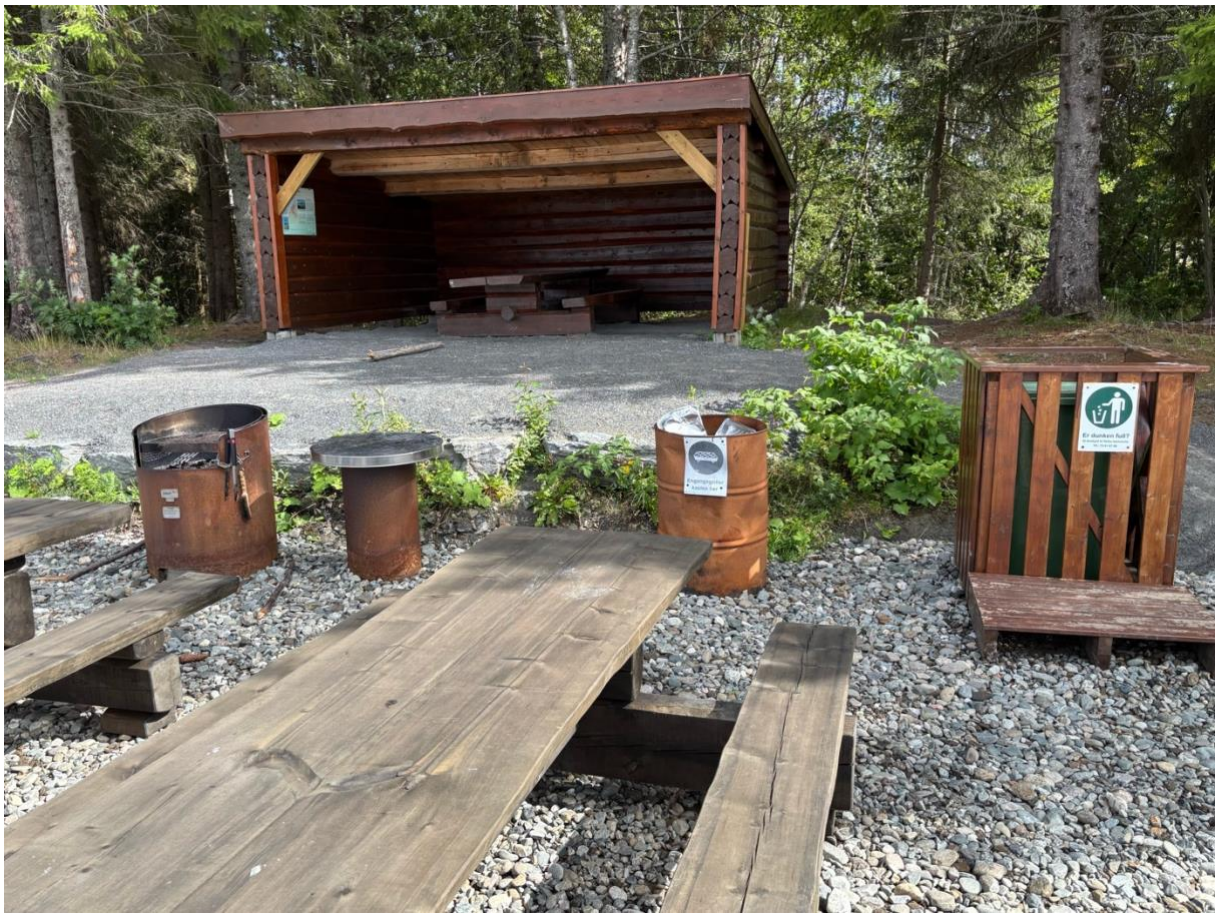
Figur 4: Kart over skjøtselsplanområdet. Blå punkter viser eksisterende fasiliteter som grillplasser, toalett og parkeringsplass. Den gule prikken viser et forslag for ytterlige et toalett. De rosa punktene viser forekomsten av problematiske fremmedarter. Stien er markert med rød prikkete linje. Kartgrunnlag: Kartverket.

Figur 5: Lengst nord i skjøtselsplanområde finnes det en «halvoffisiell» grillplass. Foto: M. Bichsel, 2025.

Figur 6: Under 100 meter nord for gapahuken ble det satt opp et utendørs treningsanlegg. Til venstre i bildet ser man traséen til Selbustien. Foto: M. Bichsel, 2025.

Figur 7: Offisiell grillplass med benker, søppelkasser og gapahuk. Nærmeste offentlig toalett ligger ca. 250 meter herifra. Foto: M. Bichsel, 2025.

1.3 Gjennomførte skjøtselstiltak

Selbustien blir holdt åpent gjennom rydding av kratt gjennom vekstsesongen på omtrent to til tre meter på hver side av stien (Figur 8). Slått med ryddesag blir gjennomført to ganger i året ifølge ryddepersonal som vi møtte i forbindelse med vårt feltarbeid i august 2025. Plantemateriale som blir klippet under kantklippingen ligger stort sett igjen etter slåtten.

Ifølge Erik Brenna i Selbu kommune (pers.med.) mottar kommunen jevnlig innspill fra lokalbefolkningen om behovet for å fjerne busker og kratt som de siste årene har vokst betydelig innover strandområdet. Det er også et ønske om å fjerne drivved. Innsamling av drivved foregår trolig allerede i noe omfang, blant annet til bruk som brensel ved bålbrenning.

Figur 8: Selbustien ligger på «landsiden» langs Vikaengene. Stien og kantsonene rundt blir holdt åpne med ryddesag, omtrent to til tre meter på hver side. Busker og trær som vokser mellom Selbustien og sandstranden har vokst mye de siste årene. Blikket her går mot sør, med Selbusjøen bak buskene på høyre siden. Foto: M. Bichsel, 2025.

1.4 Artsmangfold og eventuelle observerte endringer

Vikaengene er en sandstrand, delvis åpen og delvis med urterik pionérvegetasjon, etterfulgt av buskekratt og en blomsterrik stripe langs Selbustien. Midt på området ligger et lite skogholt, delvis dominert av bartrær med frodig feltsjikt som minner om kalk- og lågurtfuruskog.

Det er registrert en rekke sjeldne arter innenfor skjøtselsplanområdet:

Mest spesiell er den store forekomsten av den sterk truete (EN) edderkopparten *Stor elvebreddedderkopp,* som kun finnes noen få steder i Norge. Arten er avhengig av åpne sand- og grusflater med lite forstyrrelser samt nærheten til områder med dødved/drivved og åpent buskekratt. Arten ble for første gang registrert i 1984 og nyeste funn er fra 2025 (Artsdatabanken & GBIF Norge, 2026). Fordeling av funn viser at bestanden er delt i to delarealer, et sør i skjøtselsplanområdet og det andre nord i området. I midten, ved gapahuken og de andre fritidsfasiliteter er det ikke registrert et eneste funn, selv om en ikke kan utelukke at arten også i perioder benytter disse områdene. Figur 9

viser samtlige edderkopp-funn (avgrenset i røde ellipser) sammen med de etablerte fasilitetene i området. Legg merke til at fasilitetene overlapper ikke med funn. At dyrene unngår de mest trafikkerte arealene som f.eks. grillplasser eller stiene fra gangvegen og ned til stranden viser også undersøkelsene gjennomført på Vikaengene i regi av NINA (Hanssen, 2023). Hanssen beskriver videre at kartlegging i september 2019 viste at særlig de høyreliggende områdene blant busker og kratt ble mye brukt av arten (Hanssen, 2023). Observasjoner og undersøkelser av stor elvebreddedderkopp fra andre land påpeker også viktigheten av større strukturelementer som drivved/dødved og store steiner som brukes som gjømmesteder særlig av voksne individer (Dr. Chr. Komposch, personlig kommunikasjon, 17.09.2025).

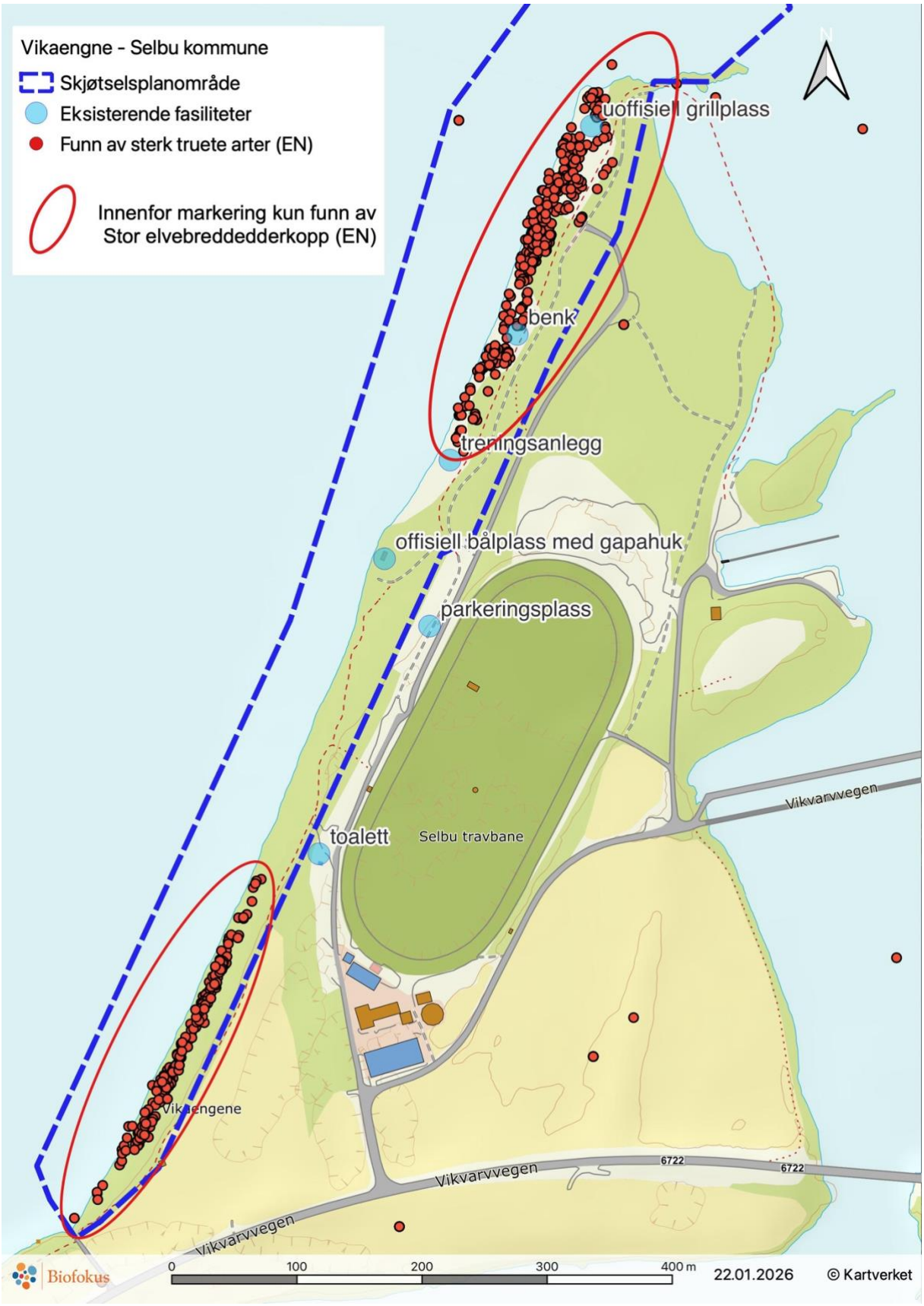
Av sjeldne karplanter er det registrert firling (VU- sårbar) som gjerne vokser på leirete steder f.eks. ved innsjøkanten og klåved (NT – nær truet) en typisk art på grus og sand, med varierende vannstand og flompåvirkning.

Blomsterstripe langs Selbustien er i stor grad betinget av årlig rydding av krattet. Samtidig forekommer mange av de samme artene også i partier der buskene ennå ikke har vokst seg høye (pionérvegetasjon). Arter som blåknapp, sløke, reinfann, gjeldkarve, tiriltunge, blåklokke og hvitmaure er nektarrike arter og viktige for pollinerende insekter.

Det er registrert et rikt fugleliv i området, inkludert flere sjeldne og truede arter. Området har særlig betydning som næringssøkingsområde, mens menneskelig ferdsel og forstyrrelse trolig er for omfattende til at området har stor betydning som hekkeområde per i dag.

Området er nesten helt fritt for invasive arter. Det er kun funnet rynkerose (SE – svært høy risiko) i den sørlige delen av skjøtselsplanområdet. Enn så lenge er det kun noen få eksemplarer. Rett utenfor skjøtselsplanområdet, langs hestestien nord for travebanen ble det dessuten oppdaget noen få eksemplarer av hagelupin (SE). Uten tiltak vil begge arter med stor sannsynlighet klare å spre seg rask utover strandområdet.

En artsliste med de vitenskapelige navn finnes i Vedlegg B Lokalitetsbeskrivelse i Naturbase og artslister.

Figur 9: Innenfor de røde ellipsene er nesten samtlige registrerte funn av den sterkt truete Stor elvebreddedderkoppen *samlet. Arten har en stor og nasjonalt betydningsfull populasjon på Vikaengene. Kartet viser også eksisterende fasiliteter (blå punkter), som er sterkt trafikkert av mennesker i deler av året. Legg merke til at fasilitetene og funn overlapper nesten ikke, noe som indikerer at edderkoppene unngår de mest trafikkerte arealene.*

2 Mål for skjøtselsplanområdet

Hovedmål for lokaliteten(e):

Sikre tilgang til stranden for lokalbefolkningen og samtidig bevare de store naturverdiene knyttet til åpen flomfastmark og de tilgrensende naturområdene som ligger lenger innover og utenfor flomsonen.

- Bestanden av stor elvebreddedderkopp skal minst opprettholdes i sin størrelse og utbredelse, og med fordel økes og utvides.
- Fremmedarter skal ikke etablere seg innenfor skjøtselsplanområdet og bekjempes om de påtreffes.
- Areal med blomsterrik vegetasjon skal opprettholdes eller økes.
- Tilrettelegge før å stabilisere og øke artsmangfoldet av karplanter, insekter og fugler.
- Deler av området skal kunne utvikle seg fritt videre uten store inngrep, mens andre områder tilrettelegges for befolkningen blant annet med eksisterende fasiliteter.
- Området og omkringliggende arealer skal ha egnete habitater for hekkefugl, og bestander som finnes her skal opprettholdes eller økes.

Spesifikke mål for delområder

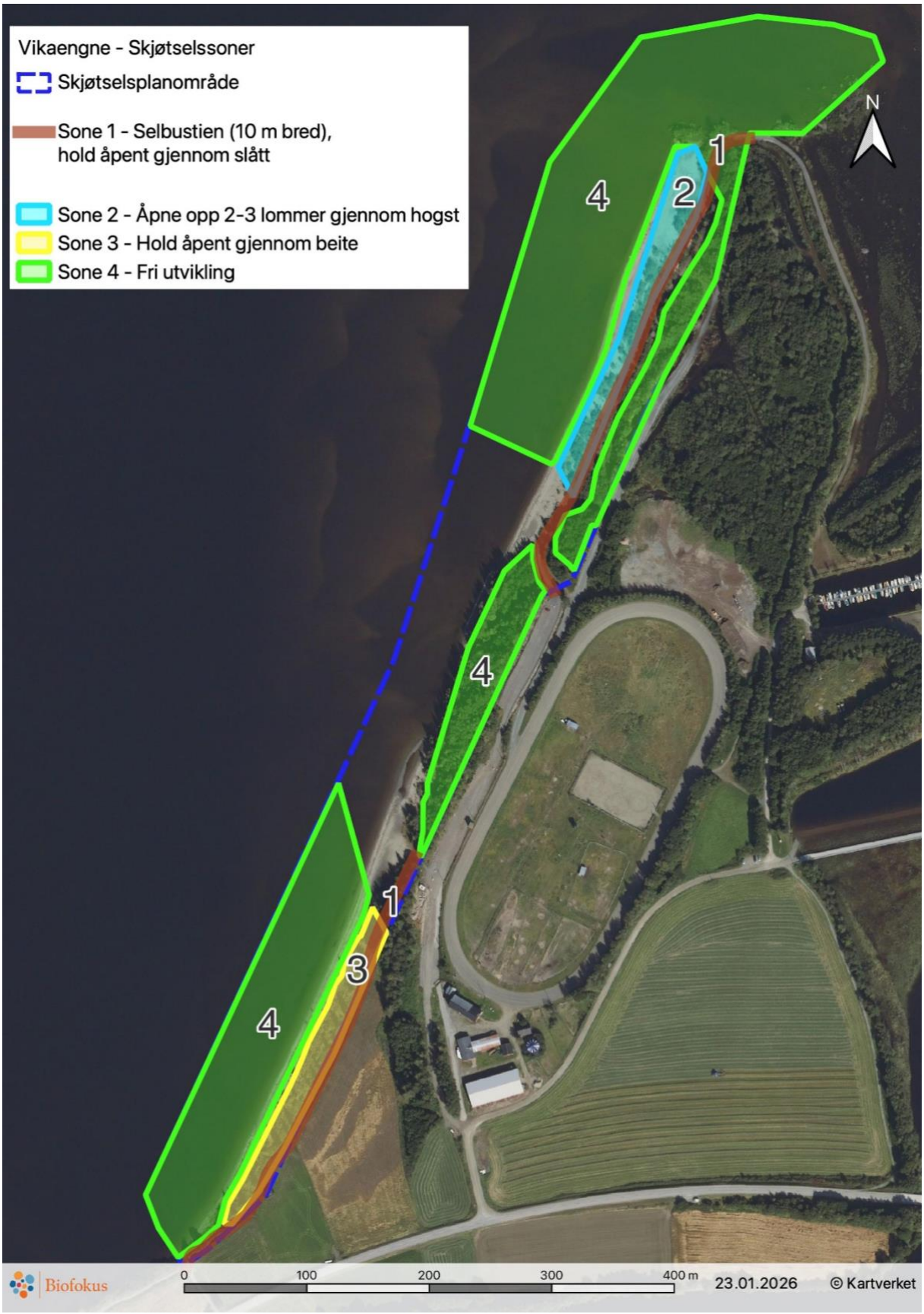
Skjøtselsplanområdet kan deles inn i flere delområder med egne mål. Figur 10 viser avgrensningen for skjøtselssoner med ulike behov og målsetninger.

Sone 1 – Selbustien med blomsterrike vegkanter (to til tre meter bred).

Sone 2 – Buskekratt med to til tre gjennomgående åpninger fra gangveien til stranda. Tiltak skal ikke true bestanden av stor elvebreddedderkopp i sin utbredelse og størrelse.

Sone 3- Engpreget vegetasjon med en høy andel blomstrende urter.

Sone 4 – Unngå inngrep i form av hogst og sanduttak.

Figur 10: Sone 1 omfatter deler av Selbustien og tilgrensende arealer, som holdes åpne gjennom regelmessig slått. Sone 2 avgrenser områder med høyvokst buskekratt, hvor det anbefales moderat åpning gjennom selektiv rydding. I sone 3 anbefales beitetiltak for å opprettholde og utvikle åpen vegetasjon. Sone 4 omfatter områder der det er ønskelig å unngå inngrep, og hvor det ikke anbefales tiltak som hogst eller sanduttak. Samtidig som hele området skal være tilgjengelig for befolkningen.

Tilstandsmål for enkelte av artene

Bestandsstørrelse og -utbredelsen av den sterk truete arten *stor elvebreddedderkopp* skal minst bevares, og om mulig økes. Bevaring av tilstrekkelig areal med egnet habitat er sentral for å kunne oppnå dette målet.

Egnet habitat for den sårbare (VU) karplanten *firling* skal minst opprettholdes på dagens areal.

Blomsterrik, engpreget vegetasjon skal ha en artsrik flora typisk for ugjødsla semi-naturlig eng (ugjødsla kulturmark), med gode bestander av arter som blåknapp, hvitmaure, blåklokke, tiriltunge, gjeldkarve, hvitmaure m.m.

Fremmede arter med høy eller svært høy økologisk risiko skal ikke forekomme i området. Rynkerose og hagelupin (påvist rett utenfor skjøtselsplanområdet) skal bekjempes aktivt langs hele Selbustien.

Områder med et godt innslag av nektarrike arter som er viktige for pollinerende insekter skal være til stede gjennom hele vekstsesongen.

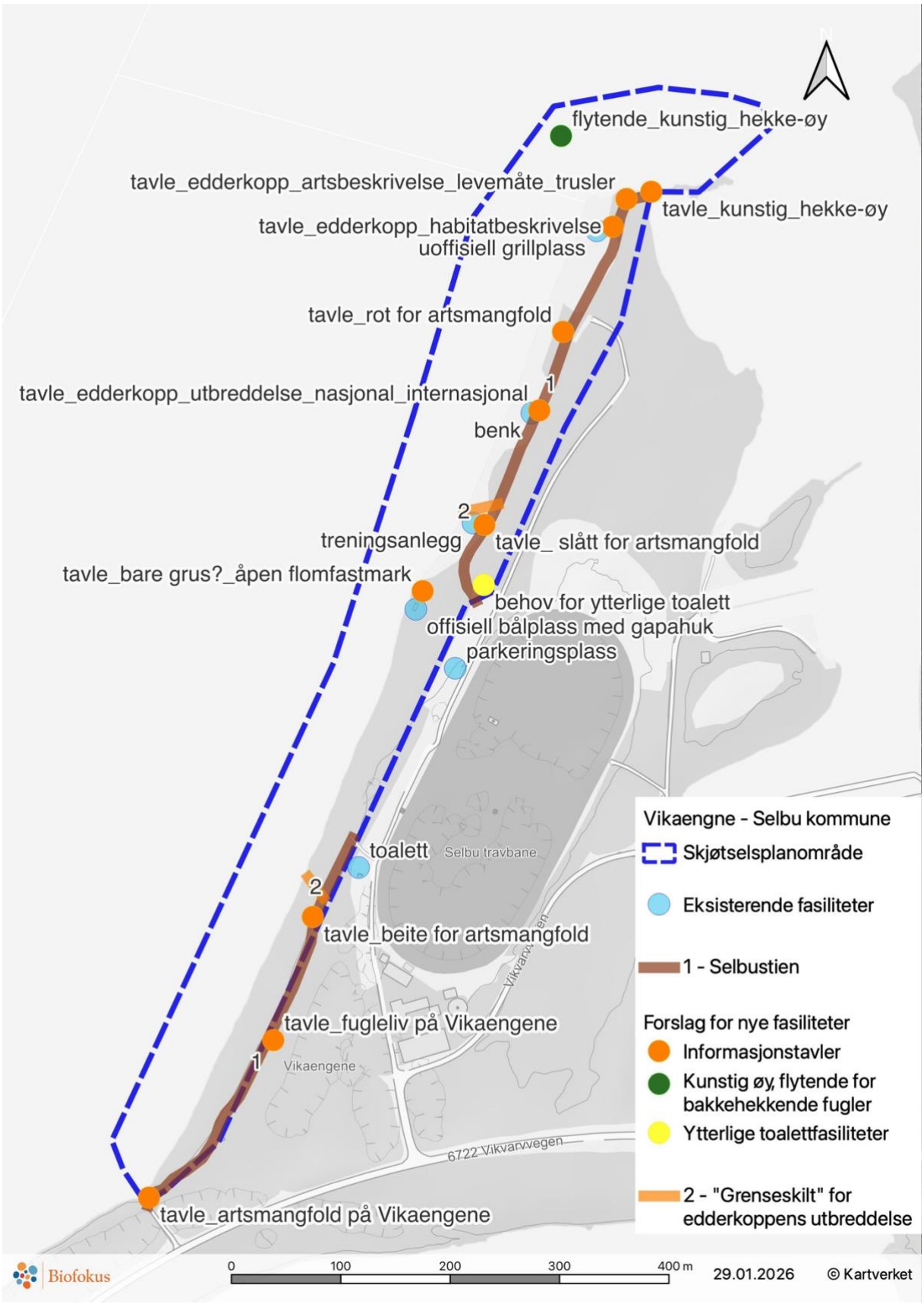
Tilrettelegge for bakkehekkende fugler (f.eks. dverglo, hettemåke, sandlo, sildemåke, strandsnipe, steinvender, temmincksnipe eller tjeld).

2.1 Engangstiltak

Skjøtselsplanen kommer med noen forslag for engangstiltak i form av nye fasiliteter innenfor skjøtselsplanområdet. Figur 11 viser samtlige forslag med mulig plassering.

ENGANGSTILTAK (KORT BESKRIVELSE, REDSKAPSBRUK M.M.)	PRIORITERING (ÅR)	SONE (Figur 10)	TIDSROM (MND/UKE)
Tiltak 1: Etablering/bygging av en kunstig, flytende øy til bakkehekkende fugler. Øya skal være utilgjengelig for rovdyr, hunder og mennesker. Hvilken konstruksjon som egner seg best, om flytende, fast, med eller uten gjerde, og hvor eksakt den skal settes opp er gjenstand for diskusjoner mellom bygge- og fuglefolk. (Figur 13 viser inngjerde hekkeplattformer for bakkehekkende fugl i Grønningsbukta på Stadsbygd. Figur 12 viser tre ulike varianter av kunstige hekke-øyer, derav to flytende, som er	2026/2027	Sone 4 (eller ev utenfor skjøtselsplanområdet)	

hyppig anvendt blant annet i Tyskland og Sveits).			
Tiltak 2: Informasjonstavler om naturverdier, truede arter og trusler for naturen, samt effekten av skjøtselstiltakene som eventuelt settes i gang kan settes opp langs Selbustien. Figur 11 viser et forslag til plassering av tavlene og hvilke temaer de kan formidle.	2026/2027	Hovedsakelig langs Selbustien	
Tiltak 3: Sette opp skilt (omtrent hoftehøyde) som markerer omtrentlige grenser for edderkoppenes utbredelse. Teksten bør være kort og tydelig, som f.eks.: *Her starter edderkoppens rike. Trå forsiktig!* Det er nødvendig å observere og evaluere ferdsel og bruksmønster på stranden etter at informasjonstavlene er satt opp. Dersom skiltingen fører til økt oppmerksomhet rundt stor elvebreddedderkopp, og medfører uønsket adferd eller økte forstyrrelser av arten, må tavlene kunne fjernes eller justeres på kort varsel. Dette forutsetter en adaptiv tilnærming til formidlingstiltakene. De må samtidig fjernes når vinteren kommer, eller settes opp slik at de ikke ødelegges av isgang på Selbusjøen. Figur 14 viser et eksempel fra Ham et al. (2009) på hvordan skiltet kan se ut (med annen påskrift).	2026/2027		Før badesesongen starter.
Tiltak 4: Bygge en ekstra toalett-fasilitet nærmere gapahuken. Det vil avlaste skogen bak gapahuken, som hyppig blir brukt slik det ser ut nå.	2026/2027	Nærmest mulig gapahuken.	

Figur 11: Forslag for nye fasiliteter i form av informasjonstavler (oransje prikker og oransje strek), hekkemuligheter for bakkehekkende fugler (grønn prikk) og nye toalettfasiliteter (gul prikk) for å redusere «gjødsel» av de nærliggende skogområdene.

Figur 13: Hekkeplattformer for bakkehekkende fugl i Grønningsbukta på Stadsbygd. Til venstre i bildet skimtes også gjerdet. Tiltakene har ifølge lokalkjente resultert i flere overlevende fugleunger. Hekkefugl i området har før inngjerdingen blant annet vært utsatt for predasjon fra rev. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo.

Figur 12: Eksempler av ulike kunstige hekke-øyer fra Tyskland og Sveits. (Hentet fra nettet med google-søk den 23.01.2026.)

Figur 14: Eksempel på et kort og tydelig skilt som oppfordrer folk til en ønsket adferd. Skiltet er lavt og kaster ingen stor skygge. Et slikt skilt kunne folk gjøre opperksom om store forekomster av edderkoppen bak skiltet. (Hentet fra Ham et al. 2009.)

2.2 Skjøtselstiltak (tiltak som gjentas årlig

Slått

SLÅTTETILTAK (KORT BESKRIVELSE, REDSKAPSBRUK M.M.)	PRIORITERING (ÅR)	SONE (Figur 10)	TIDSROM (MND/UKE)
En til to årlige slått gjennomføres i en bredde på 2–3 meter på hver side av Selbustien. Alt plantemateriale skal rakes sammen og tas ut av området. Det anbefales at hele skjøtselsplanområdet ikke slås samtidig, men at slåtten gjennomføres trinnvis med noen ukers mellomrom, for å sikre at det til enhver tid finnes arealer med blomstrende vegetasjon. Videre detaljer om redskap, bakketørking, fjerning av slåtten osv. er videre forklart i avsnittet under tabellen.	2026	Sone 1	(ev. juni og) august/september

Generelle tiltak ved skjøtselsslått er listet opp under. Disse er videre forklart i veiledningshefte for skjøtsel av slåttemark (Svalheim et al., 2018)**:**

Slåtten bør skje etter at de fleste artene har blomstret og satt frø (som regel ikke før i siste halvdel av juli). Slåttetidspunktet vil variere fra år til år ut fra variasjoner i været og vekstsesongen. Følg derfor med på blomstring og frøsetting!

- Graset bakketørkes 2-3 dager før det fjernes fra området.
- Områdene kan slås med liten lett traktor med slåmaskin, tohjulsslåmaskin eller ljå, avhengig av bratthet.
- Ikke bruk tunge maskiner, spesielt i de fuktige partiene, som kan påføre komprimering av jorda og kjøreskader.

- Om ikke hele området slås samtidig, er det en fordel om en varierer hvor i skjøtselsområdet en begynner å slå fra år til år.
- Om det finnes mindre flekker med særlig lavvokst vegetasjon eller arealer der tråkkslitasjen er særlig stor, er det ikke sikkert disse arealene trenger å slås hvert år, men heller hvert andre år.
- Området bør ikke gjødsles med kunstgjødsel eller husdyrgjødsel.

Beiting

BEITETILTAK (KORT BESKRIVELSE, REDSKAPSBRUK M.M.)	PRIORITERING (ÅR)	SONE (Figur 10)	TIDSROM (MND/UKE)
For å oppnå areal med engpreg egner det seg bruk av beitedyr i dette området. Vår- og høstbeite vil i første omgang kunne holde nede oppslaget av busker, og etter hvert fremme en mer urterik vegetasjon. Hva som er en optimal besetning/ antall beitedyr er avhengig av hvilke dyreslag og raser som brukes, hvordan vekstsesongen er (regn, sol, temperatur) og hvordan vannmetning i bakken er (for å unngå for store tråkkskader i våte perioder). I områder dominert av busker områder har bruk av geit eller gamle saueraser vist seg til å være effektive og kunne passe bra til formålet her. Beitedyra bør ikke være store på grunn av tråkkskader. Etablering av helårsgjerde kan ha en positiv sideeffekt for stor elvebreddedderkopp. Et slikt gjerde vil redusere ferdsel av mennesker og hunder gjennom hele året, og dermed begrense forstyrrelser i området. Forstyrrelser vil i hovedsak være knyttet til perioder med beitedyr, anslagsvis to perioder à om lag to uker om våren og tidlig høst. Gjerdene må utformes på en måte som ikke skader det biologiske mangfoldet, eks ved at fugler flyr seg på dem eller at dyr setter seg fast. De bør heller ikke plasseres slik at de ødelegges av isskuring på vinteren. Om fastgjerder ikke benyttes bør en vurdere NoFence-klaver. Det er uansett viktig at dyrene har tilstrekkelig tilsyn, samt tilgang på vann og ly. Effekten av beiteaktiviteten på stor elvebreddedderkopp krever nøye oppfølging og om nødvendig tilpasning av for eksempel dyreslag, dyretall eller lengde på	2026	Sone 3	Vårbeite (tidlig juni) og høstbeite (slutten av august).

beitesesong. Ved tegn av negative effekter på edderkoppens bestand må beiting stanses umiddelbart. Antageligvis bør området ikke beites seint om høsten, da edderkoppene trolig oppsøker den vegeterte område høst og vinter.			

Generelt gjelder for beiting i kulturmark:

- Høstbeiting hindrer opphopning av daugras (som gir grønngjødsling) og letter spiringen neste vår.
- Beiting gir tråkkspor som frøplanter kan spire i.
- Hvis arealet vårbeites kommer blomstring/frøsetting seinere igang.
- Unngå tilleggsfôring inne på beitearealet.
- Sett alltid dyrevelferden og fôrtilgangen først.
- Storfe bør ikke beite i dette området på grunn av tråkkskader.

Andre aktuelle skjøtselstiltak

TILTAK (KORT BESKRIVELSE, REDSKAPSBRUK M.M.)	PRIORITERING (ÅR)	SONE (Figur 10)	TIDSROM (MND/UKE)
Lokalbefolkningen har gitt uttrykk for ønske om en mer åpen strandsone i den nordre delen av skjøtselsplanområdet. Samtidig vurderes buskekrattet i området som viktig for stor elvebreddedderkopp, både som skjul, vinterhabitat og som buffer mot ferdsel, ettersom områder med tett kratt i liten grad benyttes av mennesker. Fullstendig fjerning av krattet vil med stor sannsynlighet ha en betydelig negativ effekt på arten. Tiltak 1: Det anbefales derfor en begrenset og målrettet rydding, der det åpnes 2–3 mindre lommer med fri passasje fra gangveien og ned til stranden. Åpningene bør lokaliseres til steder der det allerede finnes etablerte tråkk eller stier, for å samle ferdselen og	2026/27	Sone 2	Sein-sommer/ høst (eller veldig tidlig om våren (før hekkesesongen)

TILTAK (KORT BESKRIVELSE, REDSKAPSBRUK M.M.)	PRIORITERING (ÅR)	SONE (Figur 10)	TIDSROM (MND/UKE)
minimere inngrep i øvrige vegeterte områder. Bestanden av stor elvebreddedderkopp må overvåkes årlig. En handlingsplan for arten ville være hensiktsmessig. På sikt: Dersom beitetiltaket i det sørlige delområdet med forekomst av stor elvebreddedderkopp viser seg ikke til å ha negative effekter på bestanden, kan det vurderes å innføre tilsvarende tiltak også her. Dette vil kunne gi fri sikt mot Selbusjøen, samtidig som ferdsel på vegeterte arealer begrenses ved hjelp av gjerde.			
Tiltak 2: Formulere en lokal handlingsplan for stor elvebreddedderkopp på Vikaengene for å sikre overvåking og bevaring av arten her. En skisse av handlingsplanen finnes i neste avsnitt.	2026	Hele skjøtselsplanområdet, inklusive nærmeste strandavsnitt meg egnet habitat i sør og nord.	

Skisse for en lokal handlingsplan for stor elvebreddedderkopp (*Arctosa cinerea*) på Vikaengene

Planen skal ikke erstatte en nasjonal handlingsplan for arten, og den bør baseres på faglig grunnlag, blant annet rapporten fra NINA (Öberg, 2013).

Mål:
Sikre overvåking og langsiktig bevaring av stor elvebreddedderkopp på Vikaengene, samt styrke kunnskapsgrunnlaget om artens biologi og påvirkning fra menneskelig aktivitet.

Tiltak:

1. **Regelmessige feltundersøkelser:**
    - Gjennomføre systematiske feltregistreringer med fast intervall (f.eks. årlig eller hvert annet år) for å overvåke forekomst, utbredelse og bestandens størrelse.
    - Dokumentere habitatforhold, vegetasjonsstruktur og eventuelle forstyrrelser i tilknytning til funn.
2. **Estimering av bestand og utbredelse:**

    - Kartlegge og oppdatere populasjonens geografiske utbredelse.
    - Gjennomføre kvantitative estimater av tetthet og antall individer der det er mulig.
3. **Forskning og kunnskapsoppbygging:**
    - Tilrettelegge for forskningsprosjekter som undersøker artens habitatbruk, sesongbasert aktivitet og oppførsel.
    - Studere effekten av ulike menneskeskapte forstyrrelser, som ferdsel, beite og skjøtselstiltak.
4. **Formidling og samarbeid:**
    - Deling av funn og resultater med lokale myndigheter, forskningsmiljøer og frivillige naturvernaktører.
    - Bruk av informasjonstavler og skilting for å redusere uønsket ferdsel i kritiske områder.

Oppfølging:

- Evaluere resultatene av overvåkning og forskning hvert 3.–5. år, og justere skjøtselstiltakene i samsvar med ny kunnskap og populasjonsstatus.

2.3 Oppfølging av skjøtselsplanen

Neste revidering / evaluering av skjøtselsplanen år:

To år etter i igangsetting av de første skjøtselstiltak, og seinest 2030. Ved skjøtselstiltak innenfor arealet til stor elvebreddedderkopp, bør bestanden dens overvåkes årlig.

Behov for ytterligere registrering av spesifikke naturtyper og/eller artsgrupper:

Ja. Hele området innenfor skjøtselplanområdet og langs hele Selbustien bør med fordel kartlegges etter Miljødirektoratets instruks.

Kartlegging av insekter og edderkoppdyr ville gi et godt grunnlag for å se effekter av skjøtselstiltakene foreslått i denne planen, som har et stort fokus på pollinerende insekter og på arten stor elvebreddedderkopp.

Gjennomførte eller påbegynte tiltak som er finansiert de siste 5 årene:

- Oppdatering av kunnskapsgrunnlaget for området (Bichsel & Langmo, 2025) med hovedfokus på dokumentasjon av sentrale naturverdier og videre forslag til tiltak for forbedring og ivaretakelse av biologisk mangfold.

Videre har følgende tiltak blitt gjennomført i området i regi av kommunen og Statkraft de siste årene:

- Opprusting ved gapahuk på sandstranden ved Vikaengene (bl.a. heving av grillplass, sikring med større steiner, tilførsel elvegrus og sand, nye benker, ny grill m.m.)
- Fjerning av kantvegetasjon i området Vikastøa-Vikaengene («Et penere Selbu»).
- Kantklipp langs Selbustien
- Utlegging stein nordenden av Årsøya.
- Statkraft skjøtter harde kantsoner langs elven.

Motivasjonen bak de fleste av de gjennomførte tiltakene de siste fem årene er knyttet til tilrettelegging av området for friluftsliv, snarere enn at de er fokusert inn mot ivaretakelse av biologisk mangfold.

Person(-er) som har ansvar for å gjennomføre tiltakene i skjøtselsplanen:

Det er Selbu kommune som har ansvar for å gjennomføre tiltakene i skjøtselsplanene. Kontaktperson: Erik Brenna (miljøansvarlig), Erik.Brenna@selbu.kommune.no.

Kilder

Artsdatabanken. (2025, november 26). *Norsk rødliste for naturtyper 2025*. Artsdatabanken. https://lister.artsdatabanken.no/naturtyper/2025

Artsdatabanken, & GBIF Norge. (2026). *Artskart—Internettportal for artssøk.* https://artskart.artsdatabanken.no/

Bichsel, M., & Langmo, S. H. L. (2025). *Biologisk mangfold langs Selbustien, Selbu kommune. Vurdering av kunnskapsgrunnlaget i området. Biofokus rapport 2025-122. Stiftelsen Biofokus. Oslo.*

Brenne, A., Reitan, J., & Hårstad, B. (2006, mars 17). *Reguleringsplan. Vikaengene-Havernesset i Selbu*. Selbu kommune.

Digitalt museum. (2026). *Digitaltmuseum fant 2091 treff for Selbu*. https://digitaltmuseum.no/search?q=selbu

Ham, S., Brown, T., Curtis, J., Weiler, B., Hughes, M., & Poll, M. (2009). *Promoting persuasion in protected areas: A guide for managers who want to use strategic communication to influence visitor behaviour. Technical report*. Cooperative Research Centre for Sustainable Tourism.

Hanssen, O. (2023). *Oppfølging av handlingsplan for elvesandjeger Cicindela maritima, og registreringer av stor elvebreddedderkopp Arctosa cinerea. Rapportering for perioden 2015–2020* (NINA Rapport No. 1815). Norsk institutt for naturforskning.

Hoem, S. (2017). *NIN soner og seksjoner* (1.3.0) [WMS]. Artsdatabanken. https://kart.artsdatabanken.no/wms/lkm.aspx?VERSION=1.3.0

Miljødirektoratet. (2026). *Naturbase*. https://geocortex02.miljodirektoratet.no/vertigisstudio/web/?app=a3a09afee5c24c459c53a9a9ff0915f1

Nasjonalbiblioteket, Nettbiblioteket. (2026). *Søk i hundretusenvis av norske bilder på nett | Nasjonalbiblioteket*. https://www.nb.no/search?q=selbu&mediatype=bilder

NGU. (2025a). *Interaktivt berggrunnskart fra Norges geologiske undersøkelser sin digitale karttjeneste*. https://geo.ngu.no/kart/berggrunn_mobil/

NGU. (2025b). *Interaktivt løsmassekart fra Norges geologiske undersøkelser sin digitale karttjeneste.* https://geo.ngu.no/kart/losmasse_mobil/

NVE. (2026). *NVE Atlas*.

Olberg, S., Gammelmo, Ø., Hofton, T. H., Klepsland, J. T., & Olsen, K. M. (2008). *Kartlegging av naturtyper i Selbu kommune* (BioFokus-rapport Nos. 2008–30). BioFokus.

Reiso, S., & Olsen, K. M. (2007). *Kartlegging og oppdatering av ferskvannstilknyttede naturtyper rundt østre del av Selbusjøen, Selbu kommune, Sør-Trøndelag*. (BioFokus-rapport Nos. 2007–15; s. 44). BioFokus.

Svalheim, E., Garnås, I., & Hauge, L. (2018). *Slåttemark, veileder for restaurering og skjøtsel. NIBIO Rapport 4/151/2018.* NIBIO.

Tydal kommune, Selbu kommune, Malvik kommune, Trondheim kommune, Melhus kommune, Skaun kommune, Midtre Gauldal kommune, & Holtålen kommune. (2025). *Hovedutfordringer i NeaNidelvvassdraget vannområder Planperiode 2028—2033*.

Öberg, S. (2013). *Faglig grunnlag for handlingsplan for stor elvebreddedderkopp (Arctosa cinerea)* (NINA Rapport No. 984; s. 27). Norsk Institutt for Naturforskning.

Vedlegg A Bilder

Bilder fra lokaliteten fra nord til sør. Bilder uten kilde er tatt av M. Bichsel. Samtlige bilder er tatt 12.8.2025. Samtlige koordinater er omtrentlige.

Figur 15: Nordtuppen, ved overgangen fra Mudderflate-naturtypelokalitet til Åpen flomfastmark- naturtypelokalitet. Kjørespor i sanden. Firling (VU), en sjelden karplante, ble funnet i nærheten her. 32V 601126 7012866. Foto: S. H. L. Langmo.

Figur 16: Uoffisiell grillplass til høyre i bildet. Blikk nordover. 32V 600978, 7012753.

Figur 17: Sandstranda fra samme standpunkt som forrige bildet, men med blikket sørover. 32V 600978, 7012753.

Figur 18: Blomsterrik vegkant langs Selbustien. Ca. 32V 600974 7012682.

Figur 19: Stranda foran gapahuken. Blikk sørover. 32V 600831 7012469.

Figur 20: Skog bak gapahuken. 32V 600845 7012424.

Figur 21: Skogen mellom parkeringsplassen og gapahuken/stranda. Blikk mot nordvest. 32V 600875 7012399.

Figur 22: Vegetert område sør for gapahuken. Blikk mot nord. 32V 600740 7012167.

Figur 23: Samme sted som bildet før, men med blikk sørover. 32V 600740 7012167.

Figur 24: Busker og små trær på sand. Blikk mot sørøst. 32V 600716 7012121.

Figur 25: Forekomst av rynkerose (SE), en fremmedart som er svært invasiv). 32V 600632 7011942.

Figur 26: Sørenden av skjøtselsplanområdet. Mye blåknapp. Blikk nordover. 32V 600611 7011913.

Vedlegg B Lokalitetsbeskrivelse i Naturbase og artslister

Vikaengene, BN00039752

Naturtype: Åpen flommark
Kartlagt: 29.08.2007
Størrelse: 250 000 m^2
Verdi: Svært viktig (A-verdi)

Lokalitetsbeskrivelse: Stor bølgeforstyrret sandstrand av elvesedimenter ved Neas munning. Meget spredt vegetasjon og enkelte vannstandsavhengige dammer. Området fremstår som en ren sandstrand ytterst, innover stranden spredt med karplanter, som den rødlistede pionerarten klåved (NT) og mer trivielle arter som evjesoleie, paddesiv, bleikvier og sølvbunke. Den sjeldne løpebillen *Bembidion argenteolum* (VU) er tidligere funnet i forbindelse med sandstranden (Bjørn Rangbru pers. medd). Arten er strengt knyttet til åpne, vegetasjonsløse sandflater. Arten er funnet 11 ganger i Norge, med flest funn langs store elver og bare dette ene fra en innsjølokalitet. Det er spor etter hestekjøring på stranden, og om sommeren er det en mye brukt badestrand. For å redusere tråkkskader på vegetasjonen bør det vurderes å avgrense deler av standen som badeområde og deler som mer urørt strand som kan utvikle seg fritt. Hestekjøring og evt. motorferdsel på stranden bør opphøre. For å hindre gjengroing bør naturlige flomtopper i Selbusjøen gjenopprettes. I en tidligere botanisk undersøkelse (Klokk og Østebråt 1982) som omhandler vegetasjonsforandringer i Neas utløp etter kraftutbygging, påpekes det at reguleringen i Nea har ført til gjengroing og store forandringer i områdets flora som et resultat av mindre vannføring. Lokaliteten omfatter en én kilometer lang sandstrand med flere krevende arter, deriblant en sårbar bille. Store ferskvannstilknyttede sandstrender i lavlandet, med tilhørende artsmangfold, er sjeldne typer, og området er vurdert som svært viktig (A).

Kilder:

Klokk, T. & Østebrøt, A. 1982. Vegetasjonsforandringer i Neas delta. Blyttia 40 (2).

Reiso, S. & Olsen, K. M. 2007. Kartlegging og oppdatering av ferskvannstilknyttede naturtyper rundt østre del av Selbusjøen, Selbu kommune, Sør-Trøndelag. Biofokus rapport 2007-15.

Selbu travbane NNØ, BN00039753

Naturtype: Mudderbank – rik utforming
Kartlagt: 29.08.2007
Størrelse: 56 500 m^2
Verdi: Svært viktig (A-verdi)

Verd begrunnelse: Forekomst av den truede vegetasjonstypen rik kortskuddstrand (EN) og spredt forekomst av den høyt rødlistede arten firling (EN) og den hensynskrevende klåved (NT) gjør at lokaliteten vurderes som svært viktig, verdi A.

Lokalitetsbeskrivelse: Feltkartlagt 29.08.2007 av BioFokus. Beskrivelse:Sandstrand og rik kortskuddsstrand på elvesedimenter ved Neas munning, vest for Årsøya. Mer beskyttet og med mer vegetasjon enn den tilstøtende sandstranda på Vikaengene. Fattig sandstrand dominerer innerst med en del oppslag av vier og gråor. Mest interessant her er spredte forekomster med den rødlistede pionerarten klåved (NT). Mot bredden av Nea dekker finere sedimenter strandsonen og gir grunnlag for en bred sone med rik kortskuddstrand. Her finnes bl.a. spredt den rødlistede karplanten firling (EN). Området er rikt på moser, bl.a. var pionerarten flekkmose vanlig. Mosefloraen ble ikke prioritert under feltarbeidet, og typen har stort potensial for krevende arter. Lokaliteten har kvaliteter knyttet til både mudderbank/gruntvannsområde og sandstrand. Trolig en av de få gjenværende flompåvirkede arealene langs Neas løp som ikke er flomforbygd.

Påvirkning: Mangfoldet knyttet til naturtypen er forstyrrelseskrevende artssamfunn, tilpasset årlige forstyrrelser ved fluktuerende vannstand. Regulering av Nea og Selbusjøen er negativt i så måte, og lokaliteten er svært utsatt for gjengroing.

Råd om skjøtsel og hensyn: Gjeninnføring av naturlige flomtopper bør bli vurdert for å opprettholde og videreutvikle verdiene i området. Beite eller manuell rydding av kratt for å motvirke gjengroing kan også vurderes.

Artsliste

Tabell 2: Artsliste over samtlige arter som blir nevnt i skjøtselsplanen. De utvalgte arter fra relevante artsgrupper (edderkoppdyr, fugler og karplanter) er representative for naturen i skjøtselsplanområdet og noen av de er meget sjeldent nasjonalt sett. Informasjon er hentet fra Artskart (Artsdatabanken & GBIF Norge, 2026).

Artsgruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Kategori	Seneste funn
edderkoppdyr	*Arctosa cinerea*	stor elvebreddedderkopp	EN	2025
fugler	*Actitis hypoleucos*	strandsnipe	LC	2025
fugler	*Arenaria interpres*	steinvender	NT	2020
fugler	*Calidris temminckii*	temmincksnipe	LC	2025
fugler	*Charadrius hiaticula*	sandlo	LC	2025
fugler	*Chroicocephalus ridibundus*	hettemåke	CR	2025
fugler	*Haematopus ostralegus*	tjeld	NT	2025
fugler	*Larus fuscus*	sildemåke	LC	2022
fugler	*Thinornis dubius*	dverglo	VU	2008
karplanter	*Angelica sylvestris*	sløke	LC	2025
karplanter	*Campanula rotundifolia*	blåklokke	LC	2025
karplanter	*Crassula aquatica*	Firling	VU	2025
karplanter	*Galium boreale*	hvitmaure	LC	2025
karplanter	*Lotus corniculatus*	tiriltunge	LC	2025
karplanter	*Lupinus polyphyllus*	Hagelupin	SE	2025
karplanter	*Myricaria germanica*	Klåved	NT	2007
karplanter	*Pimpinella saxifraga*	gjeldkarve	LC	2025
karplanter	*Rosa rugosa*	Rynkerose	SE	2025
karplanter	*Succisa pratensis*	blåknapp	LC	2025
karplanter	*Tanacetum vulgare*	reinfann	LC	2025

Vedlegg C Tiltakslogg, grunneiers/brukers notater

AREAL/DEL OMRÅDE:	TYPE TILTAK (EKS SLÅTT, RYDDING, BEITING)	PERIODE	ANTALL DAGSVERK/ TIMER	ÅR

Biofokus

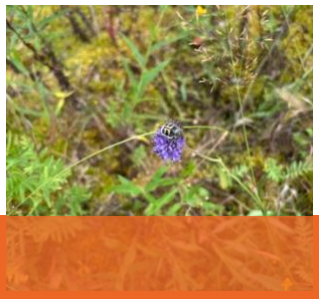
– for et godt kunnskapsgrunnlag

Biofokus er en ideell stiftelse som skal tilrettelegge informasjon om biologisk mangfold for beslutningstakere, samt formidle kunnskap innen fagfeltet bevaringsbiologi. Biofokus ønsker å bidra til en kunnskapsbasert forvaltning av norsk natur.

En kunnskapsbasert forvaltning forutsetter god dokumentasjon av de arealene som skal forvaltes. Biofokus legger derfor stor vekt på feltarbeid for å sikre oppdaterte og relevante data om botanikk, zoologi, økologi, samt avgrensning og verdisetting av områder.

Høy kompetanse er en forutsetning for å kunne registrere og presentere biologisk mangfold-data på en god måte. Biofokus sine medarbeidere er derfor godt skolert innenfor en rekke artsgrupper og har en bred økologisk forståelse for de ulike naturtypene som de arbeider med, det være seg skog, kulturlandskap eller ferskvann. Digitale verktøy som databaser, GIS og bilde-behandling er viktige redskaper i vårt arbeid for å anskueliggjøre naturverdier på en best mulig måte.

Stiftelsen utgir den digitale rapportserien **Biofokus rapport**.

Biofokus rapport 2026–007
ISSN 1504-6370
ISBN 978-82-8449-599-6

Gaustadalléen 21
NO-0349 OSLO
Org.nr: 982 132 924
post@biofokus.no
biofokus.no

Biofokus